

κε Διὰ τί ὅταν ἀχρησθῶσιν αἱ ὀρχήστραι, ἢ ἢ πονοὶ χροσὶ γελῶσιν; ἢ διὰ τὴν πρᾶξι-
 πτητα πορρωσίου σαή φωνῆ, οὐ πορρὸς λείπον τὸ
 ἔδαφος, ἢ πονοὶ γίνεταί μίαν ὥσ' ἐλάττωσι; οὐ γδ
 σωεργίς, ὡς πορρὸς καὶ τὸ φῶς ὅτι τῆν λείων μάλ-
 λον [φάνειαι,] διὰ τὸ μὴ διδραμεισθῆναι τοῖς
 ἔμποδίζοισι. κς Διὰ τί ποτε [ὁ] δῆς, ὅταν
 εἰς πῦρ ἐμβληθῆ, φρφεῖ; ἢ ὅτι ὁ δῆς ὕδρον ἔ-
 χει οὐ πολὺ ὁ ὑποτῆ θερμὸς ἐκπνευματού-
 ρηρον, καὶ βία ἐκπιπῶν, ἄρξει ἐπὶ δῆς; τὸ δὲ
 ἄρξῃ ὑδρον, ἄπαν, φρφεῖ. κζ Διὰ τί πο-
 τε τῆν πορρωσίου ἔνια, πορρὸν ἔκλειν τὴν ἡλι-
 κία ἐν ἡ σταφύλιζ ἐν ὄρεσιν αὐτοῖς, φθέρξῃ ἄ-
 ρμα καὶ σταφύλις εἰσπίπτει, πάλιν ὁμοίως δια-
 γροσῶν, ὡς αὐτὸ ἐλθῶν ὁ εἰσθῶς χροσῶς; ἢ ὅτι
 πολλοὶ τέρετα νομίζοισιν [εἶ]. ἢ δὴ δὲ ἔνια
 λέγεται καὶ ὀρθῶς γινόμενα φθέρξῃ ἄρμα, ἢ ὅτι
 ὡς ὑδρὸς ὅτι πολὺ τὰ πλείω τε τῆν χροσῶσιν
 γίνεταί καὶ φύσιν; διὸ ὀρθῶς τὸ το συμβαί-
 νει, καὶ φύσιν ἄμα κατὰ κληρα περὶ οὗται διὸ
 καὶ ἀκούει τε ἄμα καὶ φωνεῖ, καὶ ξυμπίπτει καὶ
 τὴν ἀκούω, καὶ λέγει καὶ σταφύλιζ ἐν μὴ δῆ-
 λα πολλὰς ἐν ἄπαντι εἰ τὰ ἄνω τῶ δῆς τὰ
 μῆ, ξυμπίπτει πορρὸς τερῶν ἢ τῶν τὸ μόνον ὀρ-
 λυθῶμα ὅτι διδραμειται. τοῖς δὲ, ποιῶντιον.
 ταῦτα μῆν ἡνὲν ἐν αὐτῶ διδραμειθῆ σιωπῶς.
 (ἢ γδ αὐτὸ ἀκούσῶσι, διαλέγονται) ἀλλ' ὅ-
 ταν ἡνὲν καμρὸς ἀμφοῖν, ὀρρωσίου τὸ καὶ
 φύσιν. ὅσοις [δὲ] ἔκπνευον ἢ καὶ τὴν ἀ-
 κούω ἀδῶσῃ διακρεβῶνται ἐν τῇ ψυχῇ, ὅ
 πορρὸς φωνοσὶ τὴν φωνὴν καὶ ποιῶσι λόγον,
 τοῦτοιοι ὄντο γίνε, ἢ δὴ ξυμπίπτει πολλὰ, καὶ
 εὐωμῆς περὶ τῶ μορῶν καὶ ἀπῆλῃσι, μάλιστε
 μῆν μὲν ὑπνον πνῆ. τοῦτο δὲ αἶπον, ὅτι ὁ ὑ-
 πνος, καὶ τὰ σῶματα καθρότερον ποιεῖ, καὶ τὰ
 μόνον, ἀναπαύσῃ; εἰ δὲ μῆ, καὶ ἡμῶν μεταβο-
 λῆν λαβόντα τοιαῦτην. πολλὰ δὲ ἔχρησθῃ τῶ
 τα ποιεῖν, ἢ μικρῶν δὲ [εἶ]. καμρὸν κατῆται ἐν
 ἔπι ὁμοίως ἔχει, ὅταν οὕτω τῆ καὶ τὸ μόνον ἔ-
 χον καὶ ὀρρωσίου ὅταν ὀρρωσίου ἢ ἐν τῇ αἰ-
 ὄσῃ ὡν ἐκινῆθῃ διαίσιον, καὶ ἢ ἀκούω τῶ
 ἔπανηλα καὶ ἐφθέρξῃ αὐτο. πολλὰς δὲ καὶ μέλη
 καὶ ῥήματα ἐφθέρξῃ ἐν ἐκ πορρωσίου ἡμῶν
 ἀλλ' ἐὰν τὸ πορρὸν πορρὸς ἐλθῶν ἐπὶ πορρὸν, ὕ-
 στερον αἶον πορρωσίου λείρησθῃ, ἢ εἰ δὲ αἶον,
 καὶ οὐ δῶνται ἐν τῶ σῶματος ἐξελθεῖν.

25 Quam ob causam paleis in Orchestra
 spatlis, chori vox minor sentiatur? An pro-
 pter asperitatem. Vox enim pavimento mi-
 nus læui occurrens, vt minus vna, ita mi-
 nor exiit, quippe quæ minus continua
 sit: quomodo etiam lux amplior resplen-
 det in leuibus, eo quod nihil impedi-
 menti interuenit, quo interpelletur. 26 Cur
 sal igni ingestus mouere crepitum solet?
 An quia sal parum humoris intra se con-
 tinet, quod mox à calore ignis conuersum
 in spiritum, violentòque exiliens impetu
 salem rumpit: omne autem, quod rumpi-
 tur, mouere crepitum solet. 27 Cur pueri
 nonnulli ante, quàm ætas veniat, qua
 vocabula suo tempore explanare possint,
 fari incipiunt: & vbi aliquid expressè di-
 xerint, rursus obmutescant, atque vt prius
 degant, quoque solitum tempus loquen-
 di accedat? Quæ quidem à plerisque por-
 tenta esse putantur: iam aliquos etiam sta-
 tim cùm in lucem euenerunt, locutus esse
 proditum est. An magna quidem ex par-
 te secundum naturam hominis prodeit.
 Itaque illud paucis accidit, sed naturæ ra-
 tione simul hæc contingere, ac perfici so-
 lent. Quamobrem simul & audiunt, & vo-
 cem emittunt, simul & intelligunt facul-
 tate audiendi, & loquuntur, & explicant.
 Euenit tamen interdū ne hæc simul con-
 tingant, sed vt alij prius intelligant, quàm
 membrum id absoluat, quo loqui possu-
 mus: alij contrà, qui scilicet, quæ loquan-
 tur, intelligere nequeant: quæ enim au-
 dierint, simul eadem reddunt: sed cùm
 tempus affuerit, vtroque iam munere na-
 turæ fungi incipiunt. Quibus autem prius
 sensa auditis in animo valeant, quàm mē-
 brum id absoluat, quo primo vocem
 mouemus, orationemque condimus, his
 nonnunquam vbi iam multa intellex-
 erint, facultas quoque membri illius, & ab-
 solutio propere contingit, maximè qui-
 dem à somno. Cuius rei causa est, quod
 somnus data requie tum corpora tota, tum
 membra singula facit seigniora. Sed fieri
 potest, vt vel ob aliam huiuscemodi mu-
 tationem idem eueniat. Complura autem
 sunt, quæ vt efficere valeamus, breuissimi
 temporis adiumento opus est, & tamen
 eadem postmodum aequè agere nequa-
 quam possumus. Quoties itaque membrum
 illud ita se habet, vt liberum, absolutum-
 que sit, efficitur, vt quod per auditum in-
 telligentiam mouit, idem, cùm pender,
 fluitatque in sensu, rē meet, verbūmq; red-
 dat. Hinc nobis & carmina, & vocabula sæpenu-
 mero non ex voluntate occurrunt: & quæ
 prius voluntate petita diximus, eadem postea
 non voluntariè dicimur. Hinc etiam sæpè
 quæ nouimus, ore explicare non quimus.